

06 / 2024

KOSMOS

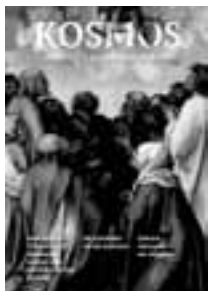
Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

**Het begrip
'Christus' of
de weder-
komst van
Christus in de
wolken**

**De schapen
en de bokken**

**Dieren,
mensen
en engelen**

Inhoud

Het begrip 'Christus' of de wederkomst van Christus in de wolken	3
De schapen en de bokken	10
Dieren, mensen en engelen	19

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus
Verschijnt 4 keer per jaar
Jaargang 51 – 06 / 2024
© 2024 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum, Den Haag
info@martinuscentrum.nl
www.hetderdetestament.nl
www.martinus.dk/nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €22,50
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.
IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92
BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

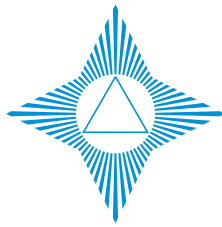
Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

Het begrip 'Christus' of de wederkomst van Christus in de wolken

Martinus

Omslag: De hemelvaart
van Christus, Hans von
Kulmbach (1480-1522)
(Bron: metmuseum.org)

1. De waarheid verklaard in de vorm van symbolen en gelijkenissen

In de grote wereldgodsdiensten heeft in meer of mindere mate het principe bestaan dat de ingewikkeldere details verklaard werden met symbolen en gelijkenissen die aangepast waren aan de speciale mentale ontwikkelingstrede waarop de mensen zich in de gegeven situatie bevonden. Deze details of analyses van de waarheid konden aan het grote publiek niet in enige wetenschappelijke vorm gegeven worden, omdat de mensen nog geen noemenswaardig intellectueel of wetenschappelijke begrip had. De grote massa kon instinctmatig voelen dat er achter alle verschijnselen in de natuur hogere machten: goden of een godheid, bestonden. De symbolen en gelijkenissen zijn dus absoluut niet bedoeld als voer voor de intelligente of intellectueel ingestelde wezens. Ze zijn verteld in de vorm van gewone aardse gebeurtenissen, die deze onintellectuele mensen konden accepteren. Dit betekende niet dat de mensen die Gods werktuigen waren om de grote massa te leiden en die in deze symbolen en gelijkenissen spraken, de werkelijke waarheid achter de letterlijke vorm van de woorden die in de symbolen en gelijkenissen stonden, niet kenden. Integendeel, zij moesten die waarheid kennen, anders konden ze die natuurlijk niet inkleden in de symbolen en gelijkenissen waarmee het grote publiek deze waarheid kon vermoeden. Maar mettertijd is de werkelijke kennis van de waarheid achter de symbolen en gelijkenissen of wat we tegenwoordig de dogma's noemen verloren gegaan.

2. Het religieuze verval en het materialisme

De dominees of geestelijke autoriteiten van nu kennen deze waarheid in de dogma's helemaal niet. Ze geloven in de dogma's en zien die als een uitdrukking van de waarheid in zuiver letterlijke zin. Dat is een teken van een heel groot religieus verval, want nu is het grote

publiek geleidelijk aan door de ontwikkeling begiftigd met intellectueelheid en eist het wetenschappelijk of logisch verklaarde analyses van de waarheid. De symbolische voorstelling van de waarheid in de vorm van dogma's geeft de mensen beslist niet veel houvast of voer voor hun verstand. Maar omdat de geestelijken de wetenschappelijke werkelijkheid die in de dogma's verborgen ligt niet kennen, kunnen zij de mensen niet helpen. En de wezens ontgroeien de godsdiensten. Dat geldt over de gehele wereld, net zo goed voor het boeddhisme als voor het christendom, net zo goed in grote als in kleine godsdiensten. En de wereld moest materialistisch worden, dat wil zeggen dat de wezens goddeloos moesten worden, ontkeners van hun eeuwige bestaan, totaal onwetend omtrent de vorming van hun eigen lot, ja, geheel onwetend van de grootste wet van het leven: de naastenliefde.

**De wereld moest
materialistisch worden,
de wezens goddeloos,
ontkeners van hun
eeuwige bestaan**

3. Geld als het fundament van de beschaving voor de mensen

We zijn in de situatie en toestand terechtgekomen waarin de mensheid zich tegenwoordig bevindt: een toestand van oorlog en lijden, een moorddadige en vernietigende kunde, waarvan de wereld nooit eerder de gelijke gezien heeft. En men zal er niet voor terugdeinzen om die kunde in heel zijn satanische gruwelijkheid te mobiliseren,

als men in staten of naties zijn vermeende eigendomsrecht op de levensbelangrijke waarden of zijn monopolie daarop bedreigd voelt. Zo ver zijn de mensen van de fundamentele werkelijkheid afgeraakt dat hun leven en gedrag nu niets anders zijn dan een strijd om zich geld toe te eigenen. Het geld is vandaag de dag het enige fundament van

de beschaving waarop de mensen hun leven baseren. Alles draait om de strijd om het geld, want wie niet aan geld kan komen, wordt door de anderen vertrapt. Ouders moeten geld verdienen, ze moeten hun kinderen op zo'n manier laten opleiden dat ze zo veel mogelijk geld kunnen verdienen. Arbeiders en werkgevers strijden om de winst die door hun gezamenlijke arbeid verdiend wordt. Er worden beroepen gekozen die het meeste geld opleveren. Omdat het bezitten van geld van zo ongeëvenaard onontkoombaar levensbelang is, zelfs het hoofddoel in het leven van de materialistische mensheid geworden is, zijn er de geniaalste uitvindingen en methoden ontstaan om zo gemakkelijk mogelijk geld te bemachtigen. Dit gebeurt soms gewoon door stelsels van gecamoufleerde roof. Er zijn geautoriseerde, wettelijke stelsels die geld naar iemand laten toestromen zonder dat hij zelf ook maar iets hoeft te doen om die geldstroom aan de gang te houden. Er worden mensen in dienst genomen om dit geld te tellen, om de boekhouding te voeren over de loop en bedding van de stroom goud, zodat deze goudstroom voortdurend naar de noodzakelijke zijrivieren, beken en stroompjes kan vloeien. Hierdoor kan het croesusgezelschap met zijn groeiende oceaan aan geld voortdurend de levensbenodigdheden van andere mensen monopoliseren en hun toegang daartoe bemoeilijken. Het croesusprincipe trekt namelijk net als grote magneten alle levenswaarden naar zich toe en die kunnen daar alleen weer weggehaald worden door nieuwe stapels goud en zilver te offeren. Dat dit tot een dag des oordeels moest leiden, zou voor elke ontwikkelde en van de croesusgekte bevrijde denker vanzelfsprekend moeten zijn.

4. Het begrip 'Christus'

Midden in deze aanbidding van het gouden kalf of deze toestand van de dag des oordeels zou de wederkomst van Christus plaatsvinden. Hij zou in de wolken verschijnen met veel macht en heerlijkheid. Hier

hebben we een uitdrukking die de geestelijken niet kennen. Ze kennen alleen de woorden waarin deze waarheid is uitgesproken en vatten deze zuiver letterlijk op. Ze geloven dat Jezus op de wolken komt aanzweven in een machtige stralenglans en vast ook wel samen met vele engelen. Zo is de werkelijke waarheid achter deze woorden niet. We kunnen langs andere wegen tot de werkelijke waarheid achter deze woorden komen, als we het vermogen maar hadden om deze wegen te vinden. We moeten daarom naar deze wegen kijken. We hebben hier het begrip 'Christus'. Wat ligt er in dit begrip verborgen? In het christendom uit onze kinderjaren hebben we geleerd dat Christus een persoon is die oorspronkelijk Jezus heette. Hij werd overschaduwd door de Heilige Geest en werd Christus. Maar het bijzondere is nu dat het begrip 'Christus' al bestond, lang voordat Jezus van Nazareth geboren werd. Het begrip 'Christus' is in feite een uitdrukking voor het wereldverlossingsprincipe, dus een principe waardoor er altijd mensen incarneerden die hun tijdgenoten ver vooruit waren en hen daarom naar een gebied van een hogere beschaving konden voeren en begeleiden, zodra ze verzadigd waren van het beschavingsgebied waarin ze leefden. De hoogst ontwikkelde en meest soevereine van deze leiders van de mensheid waren wezens die zich bewust waren van de waarheid of van delen van de waarheid en zich daarmee bewust waren van Gods plan met de betreffende mensen, voor wie ze aangesteld waren om hen te leiden en te sturen. Het ontwikkelde deel van hun bewustzijn, dat hun de mogelijkheid gaf om met hun eigen zintuigen de werkelijke waarheid te beleven, was dus een tot volmaaktheid ontwikkeld gebied. Deze wezens waren op dat gebied de mens naar Gods beeld geworden, ook al waren ze natuurlijk op veel andere gebieden nog niet volmaakt geworden. Zij vertegenwoordigden zodoende een groter of

**Christus is de
aanduiding voor
de beginnende
werkelijk men-
selijke structuur
in de mens**

kleiner deel van Gods beeld of van het gedrag en de kennis die Gods doel met alle levende wezens en nu als eerste met de aardse mens zijn. Oorspronkelijk is Christus de aanduiding voor de beginnende werkelijk menselijke structuur in de mens. Christus is de uitdrukking voor het deel van de mentaliteit van een wezen dat tot volmaaktheid ontwikkeld is en dat dus één met God is. Het is feitelijk hetzelfde als wat nu in de nieuwe wereldbeschaving kosmisch bewustzijn genoemd zal worden. Christus is dus een principe. Dit principe behelst het volmaakte algehele liefdesbewustzijn en de dagbewuste kennis van de oplossing van het levensmysterie. De eerste prille incarnatie van dit principe in het dier zorgde ervoor dat het een mens werd. Alle mensen hebben dus vandaag de dag iets van deze mentaliteit in zich. De mens is gedeeltelijk een dier in de mate waarin hij nog een dierlijke mentaliteit in zijn psyche heeft en gedeeltelijk een Christus in de mate waarin hij een Christusmentaliteit in zijn psyche heeft. De wezens die wereldverlossers of stichters van godsdiensten werden, waren zodoende wezens die veel meer Christusmentaliteit in zich hadden dan de grote massa waarnaar ze gezonden waren. Het waren allemaal Christuswezens in de mate waarin ze de Christusmentaliteit in hun mentale structuur ontwikkeld hadden.

Voetzolen. Pen en witte
hoogsels op groen
geprepareerd papier, 17,7 x 21,7
mm. Albrecht Dürer (1471-1528)

5. De openbaring van de Christusmentaliteit in de vorm van wetenschap

Daarom is niet alleen Jezus van Nazareth een Christus, ook Boeddha en de stichters van andere grote godsdiensten die geleefd hebben, zijn een Christus in de omvang waarin de Christusmentaliteit in hun psyche en gedrag heerst. Dat deze leiders en voorbeelden voor de mensheid steeds grotere vertegenwoordigers van de Christusmentaliteit geworden zijn, naarmate de menselijke ontwikkeling voortschreed, is natuurlijk duidelijk. Wat Jezus van Nazareth betreft, die zou zowel in wijsheid als in gedrag zo veel Christusmentaliteit manifesteren dat we in hem de volmaakte mens naar Gods beeld hebben. We vinden geen enkel overblijfsel van dierlijke mentaliteit of dierlijke eigenschappen in zijn bewustzijn of gedrag.

Naar aanleiding van wat ons hier duidelijk geworden is over de Christusmentaliteit moeten zijn uitspraken op een andere manier begrepen worden dan in de letterlijke vorm waarin hij ze gegeven heeft. Wanneer hij bijvoorbeeld spreekt over zijn wederkomst in de wolken met grote macht en heerlijkheid, dan verschijnt hij niet persoonlijk in de wolken met grote macht en heerlijkheid, maar dan is het de Christusmentaliteit zelf, dat wil zeggen een nieuwe verschijning van de wereldverlossing, waarvan hij voorspeld heeft dat die absoluut zou komen. In deze nieuwe vorm zou de Christusmentaliteit zich op een heel andere manier openbaren dan tot dan toe met de vormen van wereldverlossing in de loop van de tijd. De wederkomst van Christus in de wolken is een openbaring van het volmaakte gedrag en de volmaakte wijsheid oftewel van Gods heerlijkheid in de vorm van wetenschap. <<

Het manuscript eindigt met de woorden:
Verklaar de scheiding van de bokken en de schapen door het Christusprincipe

Het artikel is een onafgemaakt manuscript voor een lezing die Martinus gegeven heeft in Martinus Instituut te Kopenhagen, op 19 april 1956. *Kopjes* en taalcorrectie door Ole Therkelsen. Goedgekeurd door de Raad op 4 april 2004. Voor het eerst gepubliceerd in de Deens Kosmos nummer 11-12, 2004. Artikel-id: M1187

De schapen

Martinus

Mozaïek van De scheiding van de schapen en de bokken. Basiliek van Sant' Apollinare Nuovo in Ravenna, Italië

1. De voorspelling van de dag des oordeels

Er zijn tegenwoordig veel mensen die vanwege de zeer onrustige tijden die we beleven en met zicht op nog onrustiger tijden, heel graag iets over de toekomst willen weten. Het is daarom niet ongewoon dat mensen hun horoscoop laten trekken of anderszins proberen een voorspelling te krijgen over

wat de toekomst zal brengen. Wat ze willen weten betreft in de regel alleen hun eigen lot. Dat kan in bepaalde gevallen ook zinvol zijn, als de astroloog behalve zijn speciale kennis gebaseerd op studie ook intuïtieve vermogens bezit en zo'n groot psycholoog is dat hij kan zien wie hij voor zich heeft en wat deze persoon aan kan om te weten te krijgen. Anders kunnen horoscopen meer schade aanrichten dan van nut zijn, en wie zich met deze oeroude wetenschap wil bezighouden, dient daarom uiterst behoedzaam te werk te gaan. De aardse mensen hebben echter niet alleen een persoonlijk lot of karma. Ze bevinden zich in een groot collectief lotsgebied, en het is van het grootste belang dat ze daar kennis van nemen. Over dit collectieve of gemeenschappelijke lot bestaat al een voorspelling, maar omdat die in symbolische beeldspraak voorligt, hebben de mensen de neiging gehad om deze verkeerd te begrijpen en verkeerd te vertolken. Deze voorspelling kennen we onder de naam 'de dag des oordeels' (Matth. 25:31-46). Som-

en de bokken

migen nemen dit verhaal heel letterlijk en geloven er blind in, dat er op een bepaalde dag precies zal gebeuren wat er in de Bijbel geschetst is. De meeste intellectuele mensen schudden echter hun hoofd bij het horen van dit oude verhaal en zijn van mening dat dit helemaal niets met de werkelijkheid te maken kan hebben. De voorspelling luidt als volgt: 'En al de volken zullen vóór hem verzameld worden en hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen scheidt van de bokken, en hij zal de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand. Dan zal de Koning tot hen die aan zijn rechterhand zijn zeggen: 'Kom, gij gezegenden, van mijn Vader, beërf het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging van de wereld af"', (Matth.

25:32-34). Tegen hen die links van hem zitten zal hij zeggen: ‘Ga weg van mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is’ (Matth. 25:41).

2. De aardse mensheid leeft nu in het tijdperk van de dag des oordeels

De moderne mens, die niet het vermogen heeft om blindelings in religieuze formuleringen en leerstellingen te geloven, zullen zulke Bijbelse woorden, die oorspronkelijk uit een oriëntaalse gedachten- en voorstellingswereld komen, heel vanzelfsprekend als fantasie voorkomen. Maar die oude voorspelling heeft desalniettemin wel iets met de huidige werkelijkheid van de mens te maken, niet in letterlijke zin maar als beeld en symbool. Het is in grote trekken het verhaal over het lot van de aardemenschheid in het tijdperk van haar geschiedenis dat met recht met de woorden ‘dag des oordeels’ gesymboliseerd kan worden. Natuurlijk is de dag des oordeels geen bepaalde datum in een bepaald jaar. Wat als de dag des oordeels gekarakteriseerd kan worden, is het laatste deel van het grote tijdperk waarin de beschaving op oorlog gebaseerd was. En de aardse mensheid leeft juist nu in dit tijdperk, waardoor het voor haar afzonderlijke individuen die onderzoekers van de geest zijn, zin kan hebben om te weten wat er zich om hen heen aan het voltrekken is en wat ze zelf in deze wereldsituatie voor nuttigs voor het geheel kunnen doen.

3. Het lot van de mensheid is voorspeld met behulp van de gelijkenis van de schapen en de bokken

We zien in het voornoemde Bijbelcitaat een groot deel van het lot van de aardemenschheid geconcentreerd in symbolische vorm. Het vertelt ons hoe de mensheid langzamerhand in twee kampen verdeeld wordt, en het is niet zo moeilijk om te zien, hoe zo iets juist vlak voor onze neus plaatsvindt. De beschaving van de aardemenschheid is sinds lange tijd gebaseerd geweest op en in stand gehouden door oorlogen, dus

met behulp van strijders oftewel moordenaars. Dit tijdperk zal zo lang doorgaan, totdat de mensheid verdeeld is in twee grote tegengestelde groepen. Dan is het einde der tijden aangebroken, dan zal de ene groep ‘het rijk beërven dat hen bereid was van de grondlegging van de wereld af’, terwijl de andere groep verwijderd zal worden met of door ‘het vuur dat voor de duivel en zijn engelen bereid was’. Hier hebben we het lot van de mensheid voor ons in een notendop. Nu is de grote vraag wie de schapen zijn en wie de bokken. Maar daar geeft de Bijbelse voorspelling in feite ook een verklaring voor. Uiterlijk gezien is de wereld vandaag de dag verdeeld in de twee kampen die we oost en west noemen, en veel mensen zijn misschien van mening dat deze kampen symbool staan voor de schapen en de bokken, en binnen elk kamp zullen ze misschien van mening zijn dat juist de anderen de bokken zijn. Maar vanuit kosmisch perspectief gezien is het beeld anders; dan zal men zien dat er in beide kampen schapen en bokken voorkomen. In de Bijbelse voorspelling wordt tegen de schapen gezegd dat zij ‘het rijk zullen beërven dat hun bereid was vanaf de grondlegging van de wereld.’ Dat betreft dus geen van de rijken of beschavingen die tot nu toe bestaan hebben, en die alleen door middel van oorlogen in stand gehouden konden worden. Het rijk waarvan gesproken wordt is een rijk dat berust op vrede, een nieuwe wereldbeschaving, die het doel is van de levensontplooiing die in de loop van miljoenen jaren op aarde plaatsgevonden heeft. Maar wanneer het een vredesrijk zal zijn, kunnen degenen die dat zullen erven, natuurlijk geen krijgers of moordenaars zijn. Dit nieuwe wereldrijk moet geschapen worden door mensen en staten die absoluut vredelievend zijn en voor wie dictatuur, terreur, algemene spionage en individuen van het recht beroven om zelfstandig te denken een gepasseerd stadium zijn.

Nu is de grote vraag wie de schapen zijn en wie de bokken

4. Er bestaat nog geen echte democratie op aarde

Alle dictaturen op onze aarde zijn ten dode opgeschreven en zijn op weg naar hun ondergang. Het einde van Hitler en Mussolini en het lot dat hun landen overkwam, is een voorbeeld van ‘het vuur dat voor de duivel en zijn engelen bereid was’, dat wil zeggen van de moordenaars, terroristen en mensen die ernaar verlangen om macht over anderen te bezitten. Maar er zijn toch zeker vandaag de dag geen intellectuele mensen die geloven dat het afgelopen is met de zogenaamde beschaving van de oorlog, van de gaskamers en van het terrorisme, omdat Hitler en Mussolini dood zijn? Er zijn nog steeds vele aanhangers van

de dictatuur, die hun politiek proberen te camoufleren als democratie, hoewel die niets met echte democratie te maken heeft. Juist omdat er in de harten van zo veel mensen nu het verlangen overheerst naar een beschaving van vrede die op geestelijke vrijheid en gelijke rechten op al het goede in het leven berust, proberen dictatuuraanhangers op allerlei manieren hun politiek te camoufleren en zich

Er bestaat nog geen werkelijke democratie op aarde

erop te beroepen dat deze de enige echte democratie is. Er bestaat echter nog geen werkelijke democratie op aarde. Er zijn bepaalde ontluikende aanzetten tot wat eens zo'n democratie zal worden. Die komt hier en daar op aarde voor als een echte democratische instelling in het bewustzijn van enkele aardemensen. Deze mensen moeten als de schapen gekarakteriseerd worden. De Bijbelse voorspelling geeft ook een vingerwijzing over de aard of de psyche die de schapen kenmerkt en ook over wat de bokken kenmerkt. Er staat dat de koning tegen degenen rechts van hem, de schapen dus, zegt: ‘Want ik heb honger geleden en gij hebt mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt mij gehuisvest, naakt en gij hebt mij gekleed, ziek en gij hebt mij bezocht; ik ben in de gevangenis geweest en gij bent tot mij gekomen’

(Matth. 25:35-36). Maar van deze woorden hadden zij niet het gevoel dat zij het waren over wie gesproken werd. Ze voelden niet dat ze zoveel voor de Koning gedaan hadden. Dat toont ons dat hun gedrag jegens de Koning niet iets was wat berekend of geveinsd was, maar een natuurlijke aanleg, een vanzelfsprekend gedrag dat hen zelf niet eens opgevallen was. Wie hun naaste op die manier helpen, helpen in feite God. Mensen die niet in de eerste plaats zichzelf zoeken, die geen macht over anderen willen uitoefenen of anderen willen dwingen te denken zoals zij, en die op veel manieren proberen anderen te helpen, dat zijn de ware democraten van onze aarde, dat zijn de schapen voor wie een waar mensenrijk, een beschaving van vrede, voorbestemd is geweest, voordat deze planeet vanuit zijn gloeiende toestand gestold was en een wereld geworden was waarop plantaardige en dierlijke wezens konden leven. De hoogste humane instelling is het kenmerk van de psyche van de schapen. Het kenmerk van de mentaliteit van de bokken is precies het contrast daarvan. Deze wezens geloven in alle

De advocaat. Pen grijs gewassen, 18,2 x 27,7 mm. Honoré Daumier (1808-1879)

opzichten dat ze de Koning gediend hebben en daarom de aangewezen personen zijn voor de plaats aan de rechterkant. Toen de Koning zei: ‘Want ik heb honger geleden en gij hebt mij niet te eten gegeven, ik heb dorst geleden en gij hebt mij niet te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt mij niet gehuisvest, naakt en gij hebt mij niet gekleed, ziek en in de gevangenis en gij hebt mij niet bezocht’ (Matth. 25:42-43), antwoordden zij: ‘Wanneer hebben wij u hongerig gezien, of dorstig of als vreemdeling, of naakt of ziek of in de gevangenis en hebben wij u niet gediend’ (Matth. 25:44). En de Koning antwoordt: ‘In zoverre gij dit aan één van deze minsten niet gedaan hebt, hebt gij het ook aan mij niet gedaan’ (Matth. 25:45). Deze mensen zijn allen overtuigd geweest van hun eigen goedheid. Wat zij aan goed gedaan menen te hebben, hebben ze gedaan, opdat gezien kon worden hoe goed ze waren of voor eigen gewin of om andere egoïstische redenen. Ze hebben vrede op hun lippen gehad, maar oorlog in hun hart,

en voor hun medemensen hebben ze alleen interesse gehad als middelen die ze voor hun eigen voordeel konden gebruiken, want anders waren ze niets waard en interesseerde hun wel en wee hen niet.

Ze hebben vrede op hun lippen gehad, maar oorlog in hun hart

5. Door het zaad te oogsten dat in vorige levens gezaaid is, wordt de psyche van de aardemensen gereinigd

We moeten begrijpen dat de dag des oordeels een tijdperk is waarin een soort reiniging van de psyche plaatsvindt. Door middel van een serie incarnaties op onze aarde beleven de aardse mensen dat ze oogsten wat ze met hun gedachten en handelingen in vorige levens gezaaid hebben. Daardoor wordt hun psyche veranderd. Er zijn handelingen waarvoor deze mensen het hart niet meer hebben om die uit te voeren, omdat hun geweten hun dat verbiedt. Maar wat is hun

geweten dan? Dat is de gedachtengang, die het resultaat is van vele lijdenservaringen in vorige incarnaties. Hoewel ze zich niet kunnen herinneren wat ze toen beleefd hebben, hebben de belevingen zich in hun psyche vastgezet als een meer of minder bewuste gevarenfantasie en ervaringsmassa, zodat ze het niet alleen niet meer over hun hart kunnen verkrijgen om de oorzaak van het lijden van anderen te zijn, maar ook dat ze proberen om waar mogelijk het lijden van anderen weg te nemen en betere levensmogelijkheden voor hun medemensen te creëren. Dat wil dus zeggen dat de aardemensen die op dit moment datgene vertegenwoordigen wat in de oude voorspelling als de schapen gekarakteriseerd is, zo geworden zijn door de ervaringen die ze opgedaan hebben door het zaad te oogsten dat ze eerder als bokken gezaaid hebben. Door het deel van het dag-des-oordeelstijdperk dat tot nu toe verstreken is, hebben ze hun bewustzijn omgevormd en verlangen ze naar een beschaving die daadwerkelijk op vrede en naastenliefde berust, een beschaving waarin niet goederen en goud maar het scheppingsvermogen en arbeidsvermogen van de mens de hoogste waarden zijn en waarin de in de Bijbel genoemde Koning regeert, dat wil zeggen dat het zuiver menselijke bewustzijn – dat ingewijd en één met de Vader is – zich in de individuele mensen ontplooit ten gunste van het geheel.

6. De mensen die in hun psyche democraten zijn, zullen een wereld van werkelijke vrede op aarde scheppen

Wanneer de mensen vandaag de dag van nature interesse hebben in hun toekomstige lot, dienen ze eraan te denken dat ze dit door middel van hun gedrag en gedachtengang zelf vormen. Er zal in de komende eeuwen een wereld van werkelijke vrede op aarde geschapen worden, een wereld waarin kunst en wetenschap zullen floreren ten gunste van de gehele mensheid. Juist de mensen die in hun psyche democraten zijn, zullen deze wereld tot stand brengen. Maar wat zal er dan gebeuren met de mensen die binnen dat tijdsbestek hun

bokkenbewustzijn niet hebben kunnen omvormen? Deels zullen zij tijdens de godenschemering die een komende oorlog zal blijken te zijn, verschrikkelijke dingen meemaken. Daarna zullen ze niet meer op onze planeet incarneren, maar incarneren op een planeet in het heelal waar hun speciale bewustzijn en organismeform in het geheel kunnen passen. Maar omdat hun bewustzijn een krijgerbewustzijn is dat ‘vuur en zwavel’ zaait, wordt het een nogal primitieve planeet, waar ze ‘geween en geknars van tanden’ (Matth. 25:30) zullen beleven. Maar ook deze wezens zullen natuurlijk eens zover komen dat ze een geweten ontwikkelen dat als het bewustzijn van de schapen gekarakteriseerd kan worden en dan zullen zij op die planeet een hogere ontwikkeling stimuleren, aangezien geen enkel wezen ooit verloren kan gaan of tot eeuwige pijn verdeeld wordt.

Veel mensen zijn bang voor een komende oorlog, maar ik moet onderstrepen dat er geen reden is om bang te zijn voor welke vorm van oorlog ook, als men eraan werkt om de oorlog binnen zijn eigen domein te verwijderen. Als men met zijn gedachten en handelingen probeert vrede en begrip in de atmosfeer om zich heen te scheppen, dan werkt men voor de toekomst van de gehele mensheid of voor een nieuwe wereldbeschaving waarin het de grootste vreugde en de grootste wens van iedereen zal zijn om te leven om iedereen te dienen. <<

Naar een lezing van Martinus in het Martinus Instituut op 12 september 1947 (datum onzeker). Het manuscript voor de lezing is bewerkt door Mogens Møller. De bewerking is door Martinus goedgekeurd. Voor het eerst verschenen in Kontaktbrev nummer 18, 1958, met als titel: *Fårene og bukkene*. Artikel-id: M0440.

Dieren, mensen en engelen

Martinus

1. De aardemensen bevinden zich in overgangstoestanden van het dierenrijk naar het mensenrijk

De levende wezens van wie het bewustzijn zich via individuele organismen manifesteert kunnen in drie basistypen worden ingedeeld: dieren, mensen en engelen. Van deze basistypen of hoofdsoorten van levende wezens is de groep van de dieren de groep die bij de aardse mens het meest bekend is. Dat is vreemd, zullen velen misschien denken. Ze zouden denken dat de aardse mensen de meeste kennis van de mensengroep zouden hebben, omdat ze de opvatting hebben dat de aardemensen zelf tot die groep behoort. Dat doet hij echter niet, maar dat zal hij ooit wel gaan doen. In het bewustzijn van de aardse mens is alleen de kant die we 'het goede' noemen de menselijke, aangezien de aardemensen zich bevinden in overgangstoestanden van het dierenrijk naar het mensenrijk. Een aardse mens weet daarom nog maar heel weinig van een werkelijk menselijke toestand. En wat het derde universele basistype betreft, de engelen, beperkt de kennis van de aardemensen zich tot fantasiebegrippen en vage voorstellingen.

2. De vorming van het organisme van de aardse mens begint in het plantenrijk

Er bestaat ook een levensvorm die we het plantenrijk noemen en ten slotte een die we het mineralenrijk noemen. Het laatste wordt door de aardse mens echter alleen als stof beschouwd en niet als een levensuiting. En deze levensvorm heeft geen betekenis in de analyse waarmee we ons in dit artikel zullen bezighouden. Wat de planten betreft, die hebben alleen indirect betekenis voor datgene waarmee we ons nu zullen bezighouden, omdat ze geen individuele organismen hebben. Aangezien de wezens die later in de ontwikkeling dieren zullen worden hun organismen beginnen te ontwikkelen in de materie in het plantenrijk, moeten we onze analysereeks daar beginnen. In het plantenrijk begint de basis voor de schepping van de organen die met elkaar het zelfstandige en fysiek vrije lichaam van het dier vormen.

Hier komt de beginnende aanzet tot de ontwikkeling voor wat later gezicht, gehoor, geur, smaak, enzovoort worden, en in het laatste deel van het plantenrijk komen in speciale overgangsvormen de

“ Citaat

Het ontkennen van het bestaan van God behoort tot de vruchten van de boom der kennis.

Martinus

maag en het vermogen tot spijsvertering tot ontwikkeling. In de plantenwereld komen geen individueel leven en individueel bewustzijn tot uitdrukking. Daarom kun je stengels en takken afsnijden zonder dat de plant dood gaat. Er groeien nieuwe stengels en takken aan en in veel gevallen kun je zelfs afgesneden takken wortel laten schieten en laten groeien. Als je bij een dier of aardemens een been of een arm zou willen afhakken, zou daar niet opnieuw iets uit opgroeien. Hier worden we met heel andere principes achter de organismevorming geconfronteerd dan in de plant. Het plantenorganisme bestaat uit materie die volgens bepaalde wetten georganiseerd is, wat onder meer bewerkstelligt dat planten zich door enten kunnen vermeerderen. Er bevindt zich achter het plantenorganisme niet één enkel Ik of één macrowezen zoals bij dieren en mensen het geval is. De plant is geen in de uiterlijke wereld vrijgemaakt wezen met een zelfstandig fysiek organisme, maar het plantenorganisme bestaat uit een groep wezens die nog niet in de fysieke wereld geboren zijn. Ze moeten als een soort embryonale wezens beschouwd worden, die door de ontwikkeling in het plantenrijk en in overgangsvormen zoals vleesetende planten en dergelijke geleidelijk aan een lichamelijke identiteit kunnen krijgen, waarna ze geen planten meer zijn maar tot het dierenrijk behoren. De wezens in het dierenrijk zijn lichamen gezien zelfstandig en individueel geworden. Het zijn fysiek geboren wezens, maar mentaal gezien zijn ze nog niet vrij. Op dat gebied zijn ze nog embryo's, die pas geestelijke vrijheid zullen bereiken, wanneer ze door vele incarnaties als dier en aardemens de ontwikkelingsstreden hebben bereikt die ik in mijn analyses 'de grote geboorte' noem.

3. In de natuur leeft het dier als kuddewezen

Het fysiek vrije dier is in mentaal opzicht één met de individuen van zijn soort met wie het in het plantenrijk in fysiek opzicht één was. Daarmee komt naar voren wat wij kuddebewustzijn noemen. Het afzonderlijke dier is gebonden aan het specifieke instinct van zijn

soort en alle wezens van die soort zullen in dezelfde situaties precies hetzelfde doen. Dat geldt natuurlijk alleen voor dieren die in de natuur leven zonder invloed van de aardemensen. Als het om huisdieren en troeteldieren gaat heeft de invloed van de aardse mens in veel gevallen het instinct van het dier misvormd. Waar het dier de mogelijkheid heeft om in natuurlijke staat te leven, is het een kuddewezen, dat in zijn gedragingen geleid en gestuurd wordt door het kuddeinstinct van zijn specifieke soort. Waarom bestaan er zo veel verschillende diersoorten, die behalve de gemeenschappelijke instincten voor voortplanting en zelfbehoud instinctieve krachten bezitten die kenmerkend voor hun soort en hun ontwikkelingsbaan zijn? Ook hiervoor moeten we terugkijken naar het plantenrijk als uitgangspunt. We moeten begrijpen dat alle levende wezens tijdens hun plantenstadium niet dezelfde uiterlijke natuurlijke omstandigheden hebben meegemaakt. Sommige hebben blootgestaan aan het harde klimaat van koude zones, sommige aan een gematigde zone en anderen aan een tropisch klimaat. Al die verschillende variaties in kou en warmte, licht en duisternis, vocht en droogte zijn als het ware een soort mal voor de ontwikkeling van de wezens geweest. Al deze invloeden door de krachten van de natuur hebben bijgedragen aan het ontstaan van de uiterlijke vormen zowel in het plantenrijk als in het dierenrijk, samen met de krachten in de wezens die vanuit het goddelijke intuïtief van een vorige ontwikkelingspiraal omgevormd zijn tot een automatische functie in de instincttalentzaadjes van de wezens.

4. De ontwikkeling van dier naar aardse mens

In de overgang van plantenrijk naar dierenrijk begint behalve de ontwikkeling van speciale spijsverteringsorganen ook een verandering in de seksuele structuur van de wezens. De schepping van Eva vindt plaats, dat wil zeggen dat de wezens die eerder in de plantenstadia zelfbevruchtend waren nu in zelfstandige mannelijke en vrouwelijke organismen verschijnen, waarin de organen van het tegenoverge-

stelde geslacht wel voorkwamen, maar in een heel latente toestand. Adam en Eva in het paradijs zijn dieren die leven in de zone van de gelukkige huwelijken. De zondeval en de verdrijving uit het paradijs beginnen waar het dier bezig is mens te worden, dus in alle ontwikkelingsstadia die ik in mijn analyses de aardse mens noem. De vrouwelijke pool in het mannelijke wezen en de mannelijke pool in het vrouwelijke wezen komen tot ontwikkeling en met die ontwikkeling gaat er een nieuwe bewustzijnstoestand komen, eerst in samenwerking met het oorspronkelijke dierlijke bewustzijn, maar geleidelijk aan steeds meer in strijd daarmee. De nieuwe bewustzijnsvorming berust op de ontwikkeling van gevoel en intelligentie in het wezen. Met de ontplooiing van deze energieën gaat het wezen over op nieuwe methoden in de strijd om het bestaan. Behalve het oude instinctbewustzijn dat vroeger overheerste krijgt het nu een experimenteerbewustzijn. Hiermee kan het vrijer handelen dan daarvoor, terwijl tegelijkertijd de instinctmatige automatische functie nog steeds bestaat, maar langzaam aan degenerereert, naarmate het experimenteerbewustzijn zich ontwikkelt. Door de bevrijding van het instinct met behulp van het nieuwe bewustzijnsgebied grijpt het wezen, zonder het te weten, in in zijn eigen lotsvorming, het krijgt de gelegenheid om te experimenteren, maar zal er ook de gevolgen van ondervinden en daarvan leren. Zijn drang tot zelfbehoud die vroeger geheel een automatische functie was, wordt nu ook gedirigeerd door de begeerten en verlangens van het nieuwe bewustzijn. Omdat het wezen zich echter nog steeds in de jungle bevindt, wil dat zeggen dat het met zijn experimenteerbewustzijn steeds meer een geïntellectualiseerde jungle creëert.

5. De aardemens begint een individueel bewustzijn te ontwikkelen, hij krijgt nieuwe verlangens en voert door zijn intelligentie gedomineerde experimenten met de materie uit

De gewone dierlijke begeerten krijgen door de ontwikkeling van het nieuwe bewustzijn een stimulans en gaan zich op een nieuwe manier ontplooiën, die niet te vergelijken is met het doden in het dierenrijk. De aardemens moordt erop los, door zijn experimenten met de materie heeft hij mogelijkheden gekregen om zijn vermogen om te doden wel honderdduizend keer te verveelvoudigen. Als plant was het wezen aan een bepaalde plaats gebonden samen met andere wezens in een gemeenschappelijk organisme. Als dier kwam het los van zijn plaats en kon het zijn organisme van de ene plaats naar de andere bewegen, maar was het nog steeds gebonden aan het gemeenschappelijke bewustzijn van de kudde. Als aardemens is het wezen niet alleen puur lichamelijk gezien vrij, maar begint het ook een individueel bewustzijn te ontwikkelen, het kan zich mentaal gezien van de ene plaats naar de andere gaan bewegen. Dat wil zeggen dat het zo langzamerhand van het traditionele instinct- of gemeenschapsbe-

wustzijn van zijn kudde of soort kan gaan afwijken. Maar hoewel de aardemens een vrijer wezen is dan de plant en het dier, houdt dat niet in dat hij van een werkelijke vrijheid kan genieten. Hij is gebonden aan de gevolgen van de experimenten met zijn nieuwe

Het bevredigen van vele nieuwe verlangens is absoluut levensgevaarlijk

bewustzijn. Het blijkt dat het bevredigen van vele van zijn nieuwe verlangens absoluut levensgevaarlijk is, eerst voor zijn omgeving en daarna als lot voor het wezen zelf. Het ontplooit door een overwicht aan intelligentie geraffineerde oorlogsmethoden, zowel in grote oorlogen als de dagelijkse strijd tussen afzonderlijke mensen. Maar er zijn ook verscheidene van deze nieuwe experimenten die, hoewel ze

ook de omgeving veel schade en leed kunnen bezorgen, in de eerste plaats het wezen zelf fysiek en mentaal ondermijnen. Ik denk nu aan het gebruik van tabak, alcohol, narcotica en dergelijke. Die horen ook bij het experimenteergebied van de aardse mens. Deze kunstmatige stimulerende middelen verwoesten door overdreven gebruik het fysieke organisme en het zenuwstelsel. De verwoesting kan zelfs zo ver gaan dat de aardemens de talentzaadjes vernietigt waarmee hij in zijn volgende incarnatie een nieuw lichaam moet opbouwen. Hierdoor kan hij meer of minder fysiek of psychisch verzwakt geboren worden, in het ergste geval met een verstandelijke beperking. In de loop van de komende incarnaties komt het wezen weer uit die toestand, maar het heeft een ernstige verzwakking betekent voor de psychische en fysieke organen, waar tijd voor nodig is om die te overwinnen.

6. Door goddeloosheid en materialisme gaat de aardemens begrijpen dat de oplossing van het levensmysterie niet in de fysieke materie ligt

Onder alle experimenten die in het aardemenselijke bestaan uitgevoerd worden, is er ook een experiment dat van grote betekenis is door de negatieve gevolgen die het voor de wezens heeft. Dat is het experiment: leven zonder God. Het ontkennen van het bestaan van God behoort tot de vruchten van de boom der kennis, die Adam en Eva – of de aardemens – die uit het paradijs van de dieren verdreven zijn moeten eten. De aardemens gelooft een tijdje dat hij het alleen kan, zijn experimenten binnen wetenschap en techniek stijgen hem naar zijn hoofd en hij meent dat hij de oplossing van het levensmysterie kan vinden door langs fysiek-experimentele weg te meten, te wegen en snelheden en golflengten te bestuderen. Hij wordt atheïst en materialist. Maar hoeveel een aardemens ook weet van de fysieke samenstelling en structuur van atomen en melkwegen, in zijn persoonlijke lot zal dat hem niet kunnen helpen. De gehele mensheid vertegenwoordigt op het ogenblik een stadium dat in het Nieuwe

Testament gesymboliseerd is als ‘de verloren zoon’, die samen met de varkens at. De aardemensen zijn geen varkens of dieren meer, maar met hun gedrag ontplooiën ze nog steeds de dierlijke principes en creëren een mentale en fysieke hel voor het menselijke dat ze ook in zich hebben. Het menselijke dat zich soms door de dierlijke krachten in de aardemens laat gebruiken voor levensverwoestende experimenten en zich soms tegen deze krachten keert en ze het kwaad noemt, wordt geleidelijk aan zo sterk dat de verloren zoon begint aan de tocht terug naar zijn Vader. Dat wil zeggen dat de aardemens de zuiver menselijke vermogens en driften de heerschappij in zijn bewustzijn laat krijgen. Hij blijft zoekende en gaat begrijpen dat de oplossing van het levensmysterie niet in de fysieke materie ligt, maar in het zich bewust worden van de beleving, dat geestelijke krachten de bewegingen van de materie in gang zetten en dat deze krachten zowel vóór de schepping van het organisme als na de ontbinding ervan bestaan. Hierdoor nadert het wezen een bevrijding die van hem een goddelijke mens zal maken. Door de vrijheid die de aardse mens heeft verworven door met zijn experimenten de levenswetten te leren kennen, leert hij in de loop van vele levens of fysieke incarnaties hoe het werkt, als hij zijn gedachten en gevoelens mengt met egoïsme en machtshonger als basis. En hij leert geleidelijk aan ook hoe hij licht en vrede om zich heen kan scheppen door zijn bewustzijnsenergieën te vermengen tot geïntellectualiseerd gevoel en naastenliefde. Hij heeft het verschil tussen goed en kwaad leren kennen en als gevolg hiervan gaat hij zich één voelen met de Vader en de goddelijke vrijheid verwerven die Christus uitdrukte met de woorden: ‘Wat ik doe, doe ik niet uit mezelf, maar door de Vader in mij.’

7. De aardemens ontwikkelt zich tot mens en creëert een fantastisch wereldbeeld

Met de toestand van de ware mens en een dusdanig vrij wezen dat zich op geen enkele manier zou kunnen voorstellen zijn vermogens te mis-

bruiken, ontwikkelen deze vermogens zich zo dat het wezen met zijn wilskracht heerschappij over de fysieke materie krijgt. Het moet nog in een fysieke wereld incarneren, maar dat gebeurt niet door middel van een dierlijke geslachtsdaad en het baren door een vrouw. Het gebeurt doordat het wezen een nieuw fysiek organisme materialiseert, dat het kan dematerialiseren wanneer het de fysieke wereld weer wil verlaten. Wanneer eens de meeste wezens op aarde – degenen die nu aardemensen zijn – op die manier incarneren en ‘sterven’, dan is deze wereld de nieuwe hemel en de nieuwe aarde geworden waarover in de Bijbel gesproken wordt. De nieuwe hemel is een nieuwe mentale toestand zonder dierlijke driften en de nieuwe aarde is de maatschappelijke orde, de wonderbaarlijke wereld, die geschapen wordt door mensen die van hun leven een stralend kunstwerk maken tot nut en vreugde voor het geheel.

8. De uitspraak van de Wereldverlosser: ‘U bent allen goden’, wordt werkelijkheid

De bovengenoemde toestand is het voorlopige, stralende doel voor de aardse mensheid. Maar er bestaan in deze ontwikkelingsspiraal nog hogere ontwikkelingstreden, die we met een aardemenselijke terminologie engelen kunnen noemen. Als de aardse mens het moeilijk vindt om de levensontplooiing in een waar mensenrijk te begrijpen, dan heeft hij natuurlijk nog meer moeite om zich de bestaansomstandigheden voor te stellen in sferen waarin de wezens de kosmische vrijheid bereikt hebben, waarvan ‘de grote geboorte’ nog maar een beginnetje is. De wezens die in deze zones thuishoren, hebben zich ook bevrijd van de materialisatie-incarnaties in fysieke materie en leven uitsluitend in de gedachtenwerelden. Deze bestaansvlakken worden

gevormd door het vierde en vijfde vlak van de spiraalkringloop: het wijsheidsrijk en de goddelijke wereld. Hier zijn de wezen volledig vrij, hier zijn ze goden in God geworden. Hier is de gelijkheid tussen de zoon en de Vader zo groot geworden als maar kan. Hier vindt de verwerkelijking plaats van de uitdrukking 'u bent allen goden' die de Wereldverlosser bezigde. Deze engelen of godenzonen zijn de talentaadjes van de Vader om nieuwe werelden, nieuwe combinaties van de eeuwige levenswetten, te scheppen. Deze levenssfeer is het wakkere dagbewustzijn van de Godheid. De levensbeleving hier gaat elk aards verstand te boven. Naar deze stralende werelden is iedere aardemens op weg, wanneer hij probeert zijn dierlijke aard te overwinnen en zijn naaste lief te hebben als zichzelf. <<

Dit is een lezing die Martinus gegeven heeft in het Martinus Instituut te Kopenhagen, zondag 14 december 1952. Inge Laug heeft een stenografisch verslag gemaakt en dit verslag is bewerkt door Mogens Møller. De bewerking is door Martinus goedgekeurd. Voor het eerst verschenen in de Deense 'Kontaktbrev' nummer 10, 1958. Artikelid: MO140.

Klint 2024

Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2024
van zondag 23 juli t/m vrijdag 4 augustus

Week 5: zo 28 juli - vr 2 aug. – Inspiratie en levensvreugde

Week 6: zo 4 aug. - vr 9 aug. – Van krijgkunst naar levenskunst

Reserveren via tel. 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00 - 16.00 uur,
vrij 9.00 - 12.00 uur, of e-mail info@martinus.dk

